

CHUYỆN TRĂM NĂM

(Trịnh Mỹ Phương)

Năm 2007 là một năm rất đặc biệt đối với tất cả những người Hướng Đạo vì nó đánh dấu 100 năm Thành Lập Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới. Đâu đâu cũng có những sinh hoạt hướng đạo vui tươi nhộn nhịp để chào mừng thành quả lớn lao này của loài người. Cùng hòa chung nhịp đập trái tim với tất cả anh chị em Hướng Đạo khắp năm châu bốn biển, Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam tổ chức một Trại Bay Paris-Berlin-Geneva-London và Trại Kỷ Niệm 100 Năm Thành Lập Phong Trào Hướng Đạo tại một đất trại ở Berlin thuộc nước Đức vào giữa tháng 7 đến đầu tháng 8 năm 2007. Một Phái Đoàn gồm các Trưởng và Hướng Đạo Sinh Việt Nam đủ mọi lứa tuổi từ các nước Úc, Mỹ và Đức cùng về tham dự Trại Berlin. Kỳ Trại Bay này cũng nhằm mục đích để viếng thăm các Chi Nhánh Hướng Đạo Việt Nam tại Châu Âu.

Chuyến đi lịch sử này được tổ chức thành công là nhờ sự đóng góp công sức của rất nhiều Trưởng Hướng Đạo như: Trưởng Võ Thành Nhân, Trưởng Trần Công Hoàng, Trưởng Nguyễn Đức Chung, Trưởng Nguyễn Trân, Trưởng Trần Xuân Đức, Trưởng Phạm Quang Chiêu, Trưởng Võ Thủy và một số các Trưởng khác đã chịu trách nhiệm lo phần tổ chức và chịu khó đi tiền trạm để vẽ đường chỉ lối cho những người đi sau đỡ vất vả và đi đứng được suông sẻ hơn. Sự giúp đỡ và hỗ trợ về mọi mặt của các Trưởng tại địa phương ở các nước mà Phái Đoàn đi qua như các Trưởng Vĩnh Đào, Mai Quốc Tuấn, Lý Trí Thanh Lương ở Pháp, hoặc các Trưởng Tô Văn Phước, Nguyễn thị Minh Trang, Nguyễn Minh Hùng, Nguyễn Minh Tân, Ngọc Anh, Huân và Cúc ở Đức cũng đóng một vai trò quan trọng cho chuyến Âu Du lần này. Ngoài ra, những sự ủng hộ và bảo trợ của Cộng Đồng Người Việt ở các nước Đức, Pháp và Anh như là gia đình Bác Mạc Kinh, Anh Dương, Chị Quế và hai con ở London cũng tạo rất nhiều thuận lợi cho Phái Đoàn Hướng Đạo của chúng ta.

Xin tất cả chúng ta hãy cho một tiếng “A” thật lớn cho tất cả các Trưởng, các Ân Nhân và các Mạnh Thường Quân đã trực tiếp hay gián tiếp góp phần tổ chức, ủng hộ tinh thần, giúp đỡ vật chất và cứu mạng Phái Đoàn Hướng Đạo trong suốt chuyến đi này. Đó chính là cơ hội ngàn vàng giúp anh chị em chúng ta được sống và chia sẻ với nhau CHUYỆN TRĂM NĂM của Đời Người Hướng Đạo.

Theo sự sắp xếp của Trại Trường Võ Thành Nhân, Phái Đoàn từ Mỹ đi Âu Châu được chia ra làm 4 Toán như sau: Toán 1 – Phục Hưng gồm các Trường: Tôn Thất Hy, Hồ Đăng, Nguyễn Xuân Mộng, Lâm Ngọc Liên. Toán 2 - Thăng Tiến: Nguyễn Cường, Nguyễn Tuyết Mai, Nguyễn Linh, Trịnh Mỹ Phương. Toán 3 - Tự Lực: Lê Văn Lai, Ngô Công Miêng, Nguyễn Văn Lê, Nguyễn Thị Đăng Hoa. Toán 4 – Giữ Vững: Đỗ Phát Hai, Võ Thành Nhân, Đinh Văn Vinh, Đinh Thị Thu.

Theo chương trình thì 4 Toán này sẽ gặp Trường Chương và Phu Nhân (đi từ Úc qua) tại Berlin, sẽ gặp các Trường Long, Lâm và Mai Quốc Tuấn tại Pháp và Berlin. Và tất cả các Trường ở khắp mọi nơi về nước Anh sẽ gặp các Trường Trần Gia Bình, Trần Thị Vân Hạc cùng một số Trường thiện nguyện khác tại World Jamboree vào ngày 2 tháng 8 năm 2007. Các Toán

đi trong chuyến này hoàn toàn sinh hoạt theo Toán và áp dụng Phương Pháp Hàng Đội. Các Trưởng trong Toán phải liên kết với nhau để ở chung với nhau và ăn chung với nhau, và mỗi Toán tự quyết định để mua vé xe lửa và chọn giờ khởi hành tại các nhà ga phù hợp với lịch trình của Trại Trưởng đã thông báo.

Trước khi các Toán khởi hành thì Trưởng Võ Thành Nhân và một số Trưởng khác đi tiền trạm ở Châu Âu hàng ngày gửi email về nhắn với các anh chị em những thông tin cần thiết từ việc pack hành lý cho gọn nhẹ để đi backpacking trong suốt kỳ Trại Bay, cho đến việc book vé xe lửa tốc hành round trip đi Paris – Berlin, rồi Paris – London, v.v . Những lá thư email trao đổi qua lại với nhiều thắc mắc âu lo của người ở nhà đang nôn nóng chờ ngày lên đường, và những lời khuyên chân tình của Trưởng Nhân “năn nỉ” các Toán lo book vé tàu sớm để còn kịp mua vé, và cũng “năn nỉ” các Trưởng nên “liệu cơm gắp mắm” khi pack đồ (Trưởng Nhân khuyên mỗi người chỉ nên pack 3 bộ đồ thôi) vì chặng đường đi backpacking phải lên xuống tàu lửa, xe bus đông đúc, hay lên xuống cầu thang tại các nhà ga hay các khu chung cư chật hẹp v.v... rất là nhiều khê. Trưởng Nhân lo lắng và quan tâm đến sức khỏe của mọi người nên dặn dò đủ điều rất là cẩn thận. Vào khoảng thời điểm đó bên Paris, London và Âu Châu bị mưa nhiều, thậm chí có nơi còn bị lụt lội nữa nên Trưởng Nhân đi tiền trạm cũng thấy buồn và viết email gửi về có đôi lúc cũng than vài câu như vậy: “Phải có đi xa nhà vào những ngày mưa mới thấy nhớ quá gia đình (Vợ & Con) của mình” nghe thật là “đứt ruột”... Cảm ơn Trưởng Nhân và các Trưởng khác đã hy sinh chịu xa gia đình để đi tiền trạm vất vả như vậy để những người đi sau được dễ dàng và thuận lợi hơn.

Sau bao ngày nôn nóng chờ đợi, cuối cùng ngày lên đường đã đến. Ngày 25/07/07 khi Phái đoàn đi Âu Du vừa đáp máy bay đến Paris từng tốp một, thì các Trưởng Vĩnh Đào, Mai Quốc Tuấn và Lý Trí Thanh Lương thay phiên nhau ra đón tại phi trường. Một số Trưởng phải lấy xe lửa tốc hành để đi Berlin ngay chiều hôm đó; riêng Mỹ Phương thì phải trở ra phi trường để đón Trưởng Nguyễn Cường cùng phu nhân là Nguyễn Tuyết Mai và ái nữ là Nguyễn Linh từ Virginia bay qua. Sau đó cả Toán Thắng Tiến được Trưởng Lý Trí Thanh Lương đưa về nhà nghỉ đêm để trưa hôm sau lên đường đi Berlin. Về nhà Anh Lương ở Marne-La-Vallée, cả Toán được làm quen với Chị Kim Thu (phu nhân của Anh Lương) và các con gồm 1 gái và 2 trai. Chị Kim Thu là một người phụ nữ duyên dáng, có tài nấu ăn ngon và ca hát rất hay. Chị đặc biệt rất yêu hoa nên xung quanh nhà trồng rất nhiều hoa đẹp, đặc biệt là hoa hồng. Những ngày nghỉ ở đó thật là vui và thoải mái. Anh Lương thì chu đáo vô cùng. Lần nào ra Gare đón Phái Đoàn Hướng Đạo, Anh cũng không quên mang theo một giỏ đựng ly và bình thủy với café nóng mà Anh pha sẵn để rót ra mời mọi người. Anh Lương còn chịu khó chở mọi người đi thăm Paris và

đến thăm Trường Trương Văn Thạch (*Its: có lẽ tác giả nhớ nhầm: Trường **Nghiêm** Văn Thạch bên Pháp, không phải **Trương** Văn Thạch*), rồi đi ăn Phở ở một tiệm rất ngon, hoặc đi ăn bánh mì Pháp đặc biệt tại một tiệm nằm trong một con hẻm sâu ngoằn ngoèo đi bộ muốn mỏi chân luôn mới tới.

Khi chuyến tàu lửa khởi hành từ Paris – Gare du Nord vào đêm 26/07/07 và đi đến Gare Berlin Hauptbahnhof vào sáng sớm ngày 27/07/07 thì đã có các Trưởng Tôn Thất Hy, Võ Thành Nhân, Tô Văn Phước, Nguyễn Minh Tân đợi sẵn ở nhà ga để rước cả Toán về đất trại. Mọi người đều đi bộ và chuyện trò vui vẻ vì đất trại rất gần.

Sau khi cắm lều nhanh và ăn sáng xong, mọi người được anh chi em trong Liên Đoàn Phan Sào Nam hướng dẫn đi thăm Berlin. Cả đoàn được đi thăm Bức Tường Berlin, Sông Praa và Khu Vực Charlie Meeting Point. Thật là vô cùng xúc động khi được tận mắt trông thấy những hình ảnh có thật, những di tích đau buồn của một địa danh lẫy lừng trong lịch sử của nhân loại.

Buổi chiều cả đoàn đi thăm Chùa Linh Thụ và được dịp tiếp xúc với cộng đồng Người Việt ở Berlin và được dùng cơm chay ở Chùa. Tại đây cả đoàn đã tập hát bài “Một Thế Giới, Một Lời Hứa” do Trường Minh Trang sáng tác. Bài hát rất hay và rất cảm động. Ngoài ra mọi người còn tham dự buổi nói chuyện của Trường Tôn Thất Hy về Lịch Sử Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới, và của Trường Đỗ Phát Hai về Cơ Cấu Tổ Chức của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam. Tất cả mọi người ngồi chăm chú lắng nghe như cùng chia sẻ với nhau niềm hạnh phúc thiêng liêng được chào mừng sự kiện lịch sử trọng đại: Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới được tròn trăm tuổi.

Sáng hôm sau 28/07/07, mặc dù trời mưa lất phất nhưng tất cả các Trường và các em Hướng Đạo Sinh đều hăng say làm việc để chuẩn bị cho buổi Lễ Khai Mạc Trại Hẹn Bạn Hướng Đạo Việt Nam mừng Sinh Nhật thứ 100 của Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới do Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam tổ chức ở Berlin. Buổi lễ Khai Mạc diễn ra thật long trọng. Dưới

con m ưa tất cả các Trưởng, các em Hướng Đạo Sinh và Phụ Huynh đứng trang nghiêm làm lễ chào cờ và hát bài Quốc Ca Việt Nam, cùng đọc lại Lời Hứa Hướng Đạo. Nhân dịp này Trưởng Ngô Minh Tân, Chi Nhánh Trưởng Chi Nhánh Đức, đã chào mừng quan khách và cảm ơn sự đóng góp công sức của nhiều người để tổ chức thành công kỳ trại này. Trưởng Võ Thành Nhân cũng ngỏ lời tri ân Huân Tước Baden Powell, là Vị Sáng Lập ra Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới, và cảm ơn các Trưởng thế hệ đàn anh, đàn chị đã đi trước để xây dựng Phong Trào được tốt đẹp và lớn mạnh như ngày nay. Các Trưởng Tôn Thất Hy và Đỗ Phát Hai, đại diện cho Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam để trao Bách Hợp Huân Chương cho 2 Trưởng Nguyễn Ngọc Anh và Nguyễn Minh Hùng là 2 Cựu Chi Nhánh Trưởng Chi Nhánh Đức. Sau lễ Khai Mạc, cả đoàn được thưởng thức món BBQ ngon tuyệt vời của Chi Nhánh Đức và được chiêm ngưỡng và thưởng thức chiếc bánh kỷ niệm Trại 100 Năm Hướng Đạo thật đẹp và thật ngon.

Chiều hôm đó cả đoàn đi thăm một Nhà Thờ trong vùng, được dùng cơm tối ở đó và thường thức một chương trình Văn Nghệ đặc sắc do các em Hướng Đạo Sinh biểu diễn. Buổi tối trở về đất trại mấy anh chị em Trưởng lại quây quần bên nhau bên ánh lửa hồng để chia sẻ những nỗi niềm và trao đổi những kinh nghiệm trong cuộc đời hướng đạo. Hiểu được hoàn cảnh đặc biệt của Chi Nhánh Đức đã và đang vượt qua rất nhiều khó khăn để giữ vững phong trào hướng đạo Việt Nam trên đất nước này trong những năm qua, chúng ta càng thấy quý mến và trân trọng tấm gương hy sinh vì phong trào của tất cả các Trưởng, các Hướng Đạo Sinh và các Phụ Huynh ở bên Đức. Mặc dù hoàn cảnh khó khăn nhưng tất cả các anh chị em đều đoàn kết và giúp đỡ lẫn nhau để giữ vững phong trào; và qua đó chúng ta càng thấm thía hơn sự may mắn của các đơn vị hướng đạo Việt Nam ở Mỹ vì được sự ủng hộ nhiệt tình của Hướng Đạo Hoa Kỳ. Xin cầu chúc cho Chi Nhánh Đức luôn vững tin và ngày càng phát triển mạnh hơn trong phong trào Hướng Đạo.

Những ngày trại ở Berlin tuy ngắn ngủi nhưng rất vui và đầm ấm tình người. Ngày Bé Mạc Trại 28/07/07 trời vẫn mưa liên tục khiến mọi người càng bồi hồi xúc động hơn khi chia tay. Để chia sẻ niềm vui và lưu lại chút kỷ niệm cho Trại Họp Bạn mừng Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới được tròn 100 năm, các chị em Trưởng và Phụ Huynh cùng đồng ca bài “Bách Họp Cài Áo” được sáng tác dựa trên điệu nhạc của bài “Bông Hồng Cài Áo” của Cố Nhạc Sĩ Phạm Thế Mỹ. Trịnh Mỹ Phương viết lời bài hát này dựa trên Lời Hứa và các điều Luật của Hướng Đạo. Sau khi chia tay nhau ở đất trại, tất cả Phái Đoàn Âu Du được đưa về nhà của 2 trưởng Huân và Cúc để nghỉ ngơi. Tại đây tất cả mọi người tất tả lo giặt giũ quần áo thật nhanh chóng để kịp bắt chuyến xe lửa tốc hành về lại Paris vào khuya hôm đó, và để từ đó đón tiếp chuyến xe lửa đi London ngay buổi chiều 29/07/07. Vì Phái Đoàn quá đông người nên khi sử dụng máy giặt nhà Anh Chị Huân + Cúc, chiếc máy không “chịu nổi trước sức tấn công dữ dội của mọi người” nên đã bị hư khiến cho Trưởng Nhân và Trưởng Huân phải chờ gấp các Trưởng ra tiệm giặt

ngoài phố để giặt tiếp quần áo. Quang cảnh sinh hoạt gia đình ngày hôm đó thật là vui vẻ nhưng cũng rất “lộn xộn” vì ai nấy đều “quýnh quáng” lo thu dọn hành lý lại cho gọn gàng để đi tiếp qua London.

Vừa về đến Paris, Mỹ Phương lập tức lo book hotel ở London cho Toán Thăng Tiến của mình theo lời khuyên của Trường Nhân. Chiều hôm đó 29/07/07, trước khi lên xe lửa tốc hành để sang London, một số Trường và các em Hướng Đạo Sinh được Đài Radio của cộng đồng Việt Nam tại Pháp (Đài AFI) phỏng vấn về chuyến đi Âu Du kỷ niệm 100 Năm Thành Lập Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới. Khi chuyển xe lửa Paris Nord Eurostar vừa đến Nhà Ga London-Waterloo Int. thì Trường Võ Thành Nhân đã có mặt để đón sẵn và gọi xe Taxi đưa về nhà của Bác Mạc Kinh để nghỉ qua đêm. Căn nhà của Bác Mạc Kinh nằm trong một khu chung cư ở London có 3 tầng lầu và vài phòng ngủ là mái ấm gia đình của Anh Dương, Chị Quế và 2 người con. Khi Phái Đoàn Hướng Đạo đến nơi thì mỗi người đều mang theo ba lô của mình nên có quá nhiều ba lô và phải chất các ba lô dài dài dọc theo các nấc thang nhà vì các phòng ngủ đều được dùng làm chỗ ở. Bác Mạc Kinh là một người đàn ông tuy tuổi đã ngoài 80 nhưng trông Bác rất khỏe, vui vẻ và tráng kiện. Gia đình Bác Mạc Kinh đã nhường lại cho chúng tôi 2 căn phòng để ở và những người trong gia đình thì ở dồn lại với nhau trong các phòng còn lại. Vì anh chị em chúng tôi quá đông và phải chia nhau chỗ ở nên có một số người thì nằm ở trên giường, và một số người khác thì nằm dưới đất xếp chặt như cá mè, nhưng ai nấy đều vui vẻ và cười nói thoải mái. Chính vì biết trước sẽ không có đủ chỗ ở cho tất cả Phái Đoàn nên Trường Nhân đã dặn dò các Toán nên lo book khách sạn trước để ngày mai dọn ra đó ở. Toán Thăng Tiến của chúng tôi cũng đã book xong khách sạn và dự định ngày mai sẽ ra đó ở.

Thế nhưng Bác Mạc Kinh khi biết được điều này, Bác đã khuyên chúng tôi nên nghỉ lại ở nhà Bác vì như vậy sẽ vui hơn vì mọi người được sinh hoạt chung với nhau, và như vậy cũng rất thuận lợi và nhanh chóng để tập hợp mọi người lại để đi thăm viếng các nơi chung với nhau. Nghe Bác Mạc Kinh nói rất chân tình như vậy nên tất cả mọi người đều quyết định ở lại nhà Bác và cancel các phòng đã thuê ở khách sạn. Thế là cả đoàn tá túc ở đây trong suốt mấy ngày ở London để đi thăm Gilwell Park, Brownsea Island và World Jamboree. Bác Mạc Kinh rất thương anh chị em hướng đạo nên ngoài việc gia đình Bác nhường chỗ ngủ cho chúng tôi, Bác và Anh Dương, Chị Quế còn lo cho chúng tôi những buổi điểm tâm và những buổi cơm tối thật thơm ngon và bổ dưỡng, cũng như giúp đỡ chúng tôi đủ mọi điều.

Ngày 31/07/07, chúng tôi đến thăm Gilwell Park Scout Activities Centre. Đây là lần đầu tiên tôi được đến thăm nơi này nên bỗng nghe trong lòng những nỗi xúc động khôn tả. Tôi cứ mãi mê

ngắm nhìn cảnh đẹp và chụp ảnh, nhất là những vật lưu niệm của Lord Baden Powell để lại. Từng đoàn hướng đạo sinh trong những bộ đồng phục hướng đạo của nhiều nước khác nhau lũ lượt diễu hành qua những khúc đường quanh co trong Gilwell Park với những nụ cười thoải mái và những câu chào vui vẻ, cùng những cái bắt tay thân ái là một quang cảnh đẹp đáng ghi nhớ. Những ai đã từng tham gia các khóa huấn luyện Wood Badge rồi thì khi đến Gilwell Park chắc chắn sẽ ghi lại nhiều kỷ niệm sâu đậm tại đây.

Vì quá mê chụp hình và lo chuyện trò với những người bạn mới nên tôi đã không đi theo kịp với Phái Đoàn Hướng Đạo của mình. Tại Gilwell Park chúng tôi đã gặp Trưởng Bạch Văn Nghĩa đi cùng với vài Trưởng khác đến từ tiểu bang Oregon / Hoa Kỳ; ngoài ra còn có các

Trưởng Nguyễn Cửu Lâm, Nguyễn Văn Huyền, v..v. Trên đường về nhà Bác Mạc Kinh có một số Trưởng cố dành thời gian để ghé thăm BP's House. Tối đó cả đoàn hướng đạo chúng tôi mời gia đình Bác Mạc Kinh và Anh Dương, Chị Quế cùng các con đi dùng cơm tối ở Nhà Hàng Gerald's ở London. Buổi tiệc trở nên đông đúc và vui vẻ hơn khi có các Trưởng Trần Công Hoàng, Phạm Kim Châu và Phu Nhân, Trưởng Nguyễn Thị Huệ và 3 ái nữ đến nhà hàng thăm chúng tôi. Mặc dù ý định ban đầu của chúng tôi là mời gia đình Bác Mạc Kinh đi dùng cơm tối với mấy anh chị em, nào ngờ khi xong tiệc và Trưởng Nhân đến Cashier thanh toán tiền thì mới biết là Bác Mạc Kinh đã trả tiền trước hết rồi. Trước tấm lòng thương yêu như vậy của Bác và gia đình, chúng tôi đều vô cùng cảm động và không biết nói gì hơn là cảm ơn Bác và gia đình thật nhiều.

Ngày 01/08/07, cả đoàn chúng tôi thức dậy thật sớm lo ăn sáng và chuẩn bị lên đường đi Brownsea Island. Hòn đảo này còn được gọi là “cái Nôi của Hướng Đạo” vì cách nay 100 năm Lord Baden-Powell đã tổ chức một kỳ cắm trại thử nghiệm lần đầu tiên cho 20 em thiếu nam từ ngày 1/08 đến 9/08 năm 1907, và từ đó Phong Trào Hướng Đạo được thành lập. Khi đoàn của chúng tôi đi xe lửa đến nơi để đón tàu đi qua đảo thì thấy có tấm bảng lớn ghi thông báo là hôm nay là ngày 1 tháng 8 Brownsea Island sẽ đóng cửa không tiếp khách bên ngoài vì lo tổ chức lễ Kỷ Niệm 100 Năm Thành Lập Phong Trào Hướng Đạo.

Quang cảnh nơi Bến Cảng thật là đông đúc và vui nhộn với những nhà hàng xinh xắn có trồng đủ loại hoa rất đẹp. Từng nhóm Hướng Đạo đến từ các nước khác nhau trong những bộ đồng phục đủ màu đủ kiểu đứng chuyện trò với nhau và thi đua nhau chụp hình kỷ niệm. Các chuyến tàu chở đầy ắp hướng đạo sinh qua lại liên tục để đưa rước khách.

Khi chuyến tàu đưa đoàn người chúng tôi qua đến đảo đang từ từ cặp bến, mọi người đều reo vang vì sung sướng và xúc động được đặt chân lên “Vùng Đất Hứa” của Hướng Đạo. Nhiều người hăm hở bước nhanh lên để cho kịp “thám hiểm” hòn đảo lịch sử này. Tôi vẫn thong thả đi thăm Phòng Triển Lãm và đọc những tấm posters để hiểu thêm về nơi này. Sau đó tôi vào Gifts shop để mua postcards và dự định mua tem để gửi về từ Brownsea Island cho những người thân để làm kỷ niệm. Tuy nhiên Gifts Shop không còn tem để bán nữa vì người ta đã

mua hết rồi. Trong lúc tôi đang tiếc vì đã không gửi được postcards đi từ Brownsea Island thì tôi thấy Trường Tôn Thất Hy trên tay cầm mấy tấm postcards và lật đặt đi bỏ vào thùng thư tại đó luôn. Tôi thán phục Trường thật tháo vát và nhanh nhẹn. Hòa theo dòng người đông đảo tôi thích thú đi thăm những đoàn hướng đạo sinh đang hào hứng thi đua trong những trò chơi mới lạ và hấp dẫn. Những tiếng nói cười và reo hò vang dội càng làm tăng thêm không khí rộn ràng của ngày lễ hội. Giữa rừng cò quốc tế đủ màu đủ sắc được cắm ở một khu đất dành riêng thật trang trọng, từng đoàn người kéo đến để chụp hình và ai ai cũng đi tìm lá cò của quốc gia mình và hãnh diện đứng chụp hình ở đó. Một mô hình Trại Thử Nghiệm của thời BP cách nay 100 năm được dựng lại thật công phu và độc đáo, đã thu hút rất nhiều khách viếng thăm. Hòn đảo Brownsea nên thơ và hiền hoà với những hàng cây xanh toả bóng mát dọc theo bờ biển trong xanh làm mát dịu buổi trưa hè. Những con Cồng nằm phơi nắng và khoe những bộ lông mượt mà đủ màu sắc đẹp tuyệt vời càng tô điểm thêm nét đẹp quyến rũ của Brownsea Island. Thỉnh thoảng khi đi qua một vài nơi “đặc biệt”, tôi tình cờ bắt gặp Trường Hồ Đăng, kiêm Nhiếp Ảnh Gia, đang nằm dài sát mặt đất và chăm chú điều chỉnh chiếc ống kính của máy chụp hình để “săn” những tấm ảnh đẹp. Tôi sung sướng được đến tận nơi đặt tảng đá kỷ niệm Trại Thử Nghiệm của Baden-Powell để chụp hình.

Khi đi đến gần cuối đảo, tôi thật vui mừng khi khám phá ra một Scout Shop, nơi có bày bán rất nhiều vật lưu niệm của Brownsea Island. Tôi đã mua một số món đồ ở đây để mang về làm quà tặng, và đặc biệt lưu ý thấy người ta có bày bán các hũ tro lửa trại (Campfire Ashes) của đảo. Tôi đã mua rất nhiều hũ tro này với ý định sẽ làm quà tặng cho các Trưởng trong đoàn để mỗi người mang về đơn vị của mình một chút kỷ niệm của Brownsea Island. Trước khi ra về mọi người được thưởng thức món BBQ thơm ngon do Ban Tổ Chức cung cấp và phục vụ cho tất cả mọi người. Cả đoàn chúng tôi ngồi quây quần bên nhau trên bãi cỏ và ăn uống với nhau thật vui. Lúc về nhà tôi đã gửi tặng các Trưởng mỗi người một hũ tro và ai ai cũng ngạc nhiên và thích thú khi biết Scout Shop có bày bán hũ tro campfire như vậy.

Sáng hôm sau 02/08/07 là ngày lễ hội tương bừng khi đoàn chúng tôi đến dự World Jamboree, là Trại Họp Bạn Hướng Đạo Thế Giới Kỷ Niệm 100 Năm Thành Lập Phong Trào Hướng Đạo. Khi chuyển xe bus vừa dừng trước cổng trại, chúng tôi đã bị thu hút ngay trước quang cảnh náo nhiệt của một rừng người Hướng Đạo trong những bộ đồng phục đa dạng và độc đáo, giữa một rừng cờ tươi thắm đang phát phới bay dưới nền trời trong xanh. Đó là một trong những hình ảnh rất mạnh mẽ có lẽ sẽ theo tôi đến suốt cuộc đời. Tôi vô cùng xúc động được đứng nơi này để chia sẻ với mọi người niềm hạnh phúc lớn lao đó. Tôi bước đi giữa rừng người đông đảo với cảm giác lâng lâng khó tả; có lúc tôi tưởng như mình nằm mơ vì niềm vui quá lớn khiến trái tim tôi đập thật nhanh như muốn nổ tung ra. Tôi nhìn thấy các Trưởng lớn tuổi trong đoàn như các Trưởng Tôn Thất Hy, Nguyễn Xuân Mộng, Lâm Ngọc Liên, Đỗ Phát Hai, v...v tuy sức khỏe không còn được như xưa nữa nhưng các Trưởng vẫn bước đi hăng hái và vui tươi.

Tại Trại Họp Bạn này Phái Đoàn Âu Du được gặp gỡ thêm một số Trưởng khác như: Nguyễn Cửu Lâm, Trần Phú, Trần Văn Long, Nguyễn Đức Tùng, Lý Nhật Hui, và một số Trưởng từ bên

Đức tới như Trương Ngọc Anh, Trương Thu Vân, và từ bên Pháp qua như các Trương Trần Gia Bình, Trần thi Vân Hạc, Nguyễn Đình Hoàng, v...v. Tất cả mọi người cùng hân hoan hát vang bài VIỆT NAM, VIỆT NAM và chụp rất nhiều hình kỷ niệm bên lá cờ vàng ba sọc đỏ. Một khu Chợ Trời Hướng Đạo được dựng lên sơ sài với những chiếc bàn và những chiếc ghế đơn sơ làm nơi trao đổi những huy hiệu hướng đạo đã thu hút rất đông người lớn và các em hướng đạo sinh đến đây để chuyện trò sôi nổi và trao đổi với nhau những huy hiệu hướng đạo, cùng những lời chào và những lời cầu chúc bình an. Mỗi gian hàng của mỗi nước đều mang một vẻ đẹp và có một nét độc đáo riêng biệt; nhưng tất cả đều cùng “phô trương” những hình ảnh sinh hoạt vui tươi và sống động của tuổi trẻ đất nước mình. Những món ăn, quà bánh truyền thống, hay những món đồ thủ công của từng quốc gia cũng được giới thiệu hay bày bán khắp nơi. Chiều hôm đó trời mưa nhẹ lất phất nhưng phía trước căn lều lớn được dựng lên để làm Gifts Shop, hàng ngàn hướng đạo sinh đứng xếp hàng dài hình rồng rắn để đợi đến lượt mình vào mua quà lưu niệm.

Sau cuộc viếng thăm World Jamboree, Phái Đoàn chúng tôi bùi ngùi chia tay với gia đình Bác Mạc Kinh, Anh Dương, Chị Quế và từ giả London để trở về lại Paris. Tại đây đoàn chúng tôi được tham dự một buổi sinh hoạt đáng ghi nhớ với các anh chị em Hướng Đạo Trưởng Niên tại Pháp, và sau đó được cùng nhau thưởng thức món BBQ thơm lừng và thưởng thức giọng hát ngọt ngào của Chị Kim Thu... Những ngày sau đó từng Toán riêng lên kế hoạch để đi du lịch tiếp ở một số nước lân cận.

Toán Thăng Tiến chúng tôi gồm: Trương Nguyễn Cường, và phu nhân là Chị Tuyết Mai và ái nữ là em Nguyễn Linh và tôi, cùng với Trương Đình Vinh và chị ruột là chị Đình Thu quyết định cùng đi qua Switzerland để thăm Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới ở Geneva và World Scout Centre ở Kandersteg.

Thật là một bất ngờ thú vị khi đoàn chúng tôi đến Kandersteg và gặp các Trưởng và các em hướng đạo sinh thuộc Liên Đoàn Văn Lang tại Pháp đang đi dự Trại Hè Kỷ Niệm 100 Năm Thành Lập Phong Trào Hướng Đạo cũng được tổ chức đồng thời ở nơi đây. Buổi chiều hôm đó trời mưa từng cơn không dứt nhưng đoàn người đông đảo vẫn kéo nhau về đây hăng say ca hát, chơi đùa và tập họp dưới mưa để chào mừng Lễ Kỷ Niệm.

Chiều hôm đó Trưởng Minh Thu, Trưởng Dung và một số Trưởng khác cùng một số em Thiếu Sinh đang bắt đầu chương trình đi hiking ở trên núi dưới cơn mưa. Vừa đến nơi đoàn chúng tôi vội đi thuê khách sạn để cất ba lô và nhanh chóng tháp tùng Liên Đoàn Văn Lang trong chuyến đi hiking này. Chúng tôi mặc áo poncho và đi qua các ghềnh đá cheo leo đôi khi cũng khá nguy hiểm, nhưng trước phong cảnh hùng vĩ của núi rừng Kandersteg, anh chị em chúng tôi đi bên nhau cùng cười nói huyên thuyên và quên cả cơn mưa nặng hạt cùng những thác ghềnh cheo leo ở xung quanh.

Tối hôm đó buổi Lễ Kỷ Niệm 100 Năm Thành Lập Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới được tổ chức thật long trọng và tưng bừng ngay trong khuôn viên của Kandersteg World Scout Centre. Hàng ngàn hướng đạo sinh và các trưởng cùng thân hữu tề tựu về đây thật đông đảo. Trong tiếng reo hò vang dội và tiếng kèn tiếng nhạc cùng tiếng hát của mọi người, từng đoàn hướng đạo sinh đi diễn hành theo sau một đoàn sinh đi phía trước tay cầm lá cờ quốc gia của mình giương cao lên phát phới. Trong giữa rừng người và rừng cò rục rờ đó đoàn Hướng Đạo Việt Nam chúng tôi cùng chia sẻ niềm vui chung của ngày Hội Lớn hôm nay. Nhưng khi là cờ vàng ba sọc đỏ được một em hướng đạo sinh Liên Đoàn Văn Lang giương cao lên rồi phát qua phát lại thật hùng vĩ và trang nghiêm khi đoàn chúng tôi tiến vào khu vực chính của lễ đài, tất cả anh chị em chúng tôi đều đồng thanh reo vang hai chữ VIỆT NAM, VIỆT NAM không ngừng. Bên ngoài trời rất lạnh và mưa vẫn tiếp tục bay lất phất, nhưng tôi nghe trên má mình những giọt

nước nóng lăn dài xuống từng cơn...Làm sao diễn tả được niềm hạnh phúc tuyệt diệu ấy khi mà các anh chị em hướng đạo Việt Nam chúng tôi được đứng giữa nơi đây trong giờ phút lịch sử trọng đại này để chứng kiến một quang cảnh hùng tráng và ghi lại kỷ niệm thật sâu sắc có một không hai trong đời Người Hướng Đạo.

Chuyến Âu Du của đoàn Hướng Đạo Việt Nam chúng tôi lần này để chào mừng Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới vừa tròn Trăm Tuổi, quả thật không phải là một chuyến du lịch thường tình mà du khách được thưởng thức những món ngon vật lạ hiếm quý, hay thăm viếng những danh lam thắng cảnh nổi tiếng, hay hưởng thụ những phương tiện hiện đại tối ưu như vẫn thường được quảng cáo trong các tạp chí du lịch sang trọng. Ngược lại, những người Hướng Đạo chúng tôi từ già trẻ lớn bé đều phải trải qua một quá trình thử thách gay go để rèn luyện bản thân một cách nghiêm túc mới có đủ sức khỏe và nghị lực để đi trọn chuyến du lịch Châu Âu lần này. Thật vậy, tuy đôi chân có mỏi, tuy đôi vai có nhức vì phải vác chiếc ba lô trên người ròng rã suốt 2 tuần lễ hơn để trèo lên xe lửa, bước xuống con tàu, rồi leo lên những bậc thang ở những nhà ga và những cao ốc, và luôn luôn chạy theo cho kịp chương trình và giờ giấc sinh hoạt của đoàn, với những phương tiện sinh hoạt đơn sơ và khiêm tốn, chúng tôi vẫn không than van; mà ngược lại còn háng hái bước nhanh hơn theo nhịp đập của con tim đã được nhuộm thắm màu Hoa Bách Hợp. Theo dấu chân Trưởng Baden-Powell, chúng tôi đã nhìn, đã nghe, đã thấy và đã học được biết bao nhiêu điều quý giá. Có người nào đó hỏi tôi có mang được gì về cho chính mình sau chuyến Âu Du này, tôi đã không ngần ngại trả lời rằng tôi đã mang về được cho mình một Hũ Tro Lửa Trại (Campfire Ashes) của Brownsea Island. Xin chân thành cảm ơn tất cả các Trưởng, các em Hướng Đạo Sinh, các Thân Hữu và Cộng Đồng Người Việt ở những nơi mà chúng tôi đi qua, đã chăm sóc, thương yêu, giúp đỡ, hướng dẫn và tạo điều kiện cho chúng tôi được sống và chia sẻ CHUYỆN TRĂM NĂM và đạt được Ước Mơ Tha Thiết của Đồi Người Hướng Đạo.

Trịnh Mỹ Phương

(Phượng Hoàng Nhiệt Thành)

Liên Đoàn Việt Nữ - San Jose – California – USA

August 2009